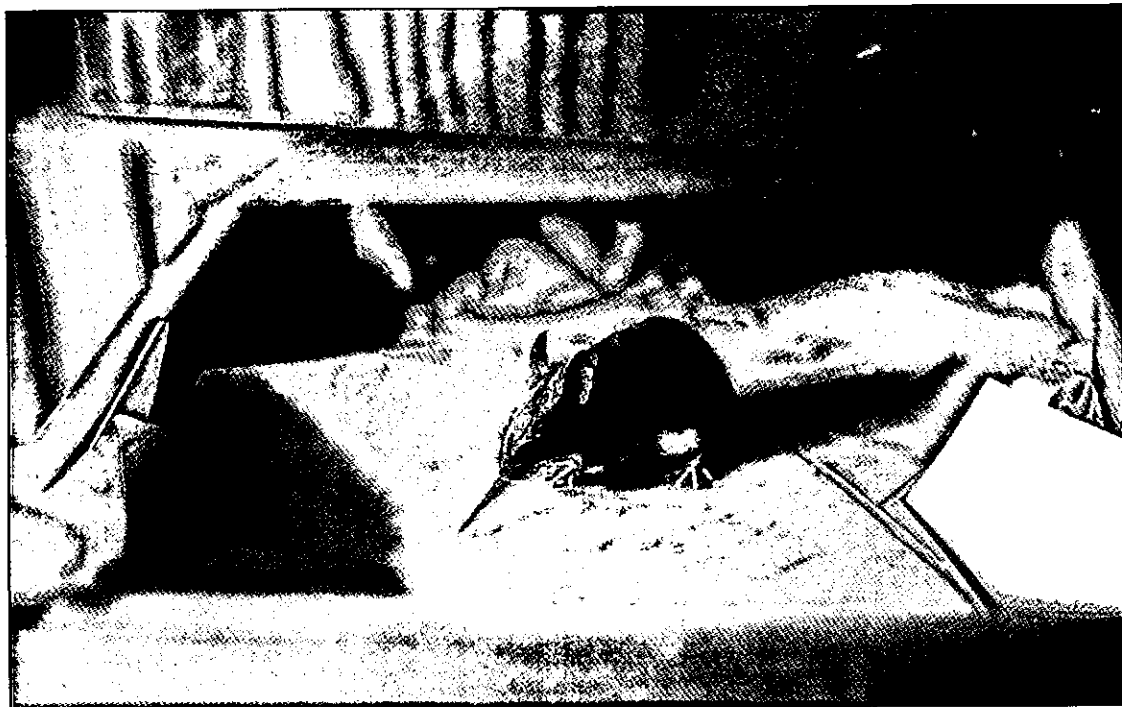

Beesten in het bos

Trek eens een laatste bosmuizen open

(Foto: Ruben Smit)

De bosmuis is een van de meest algemeen voorkomende muizensoorten in het Nederlandse bos, maar als strikt nachtdier wordt hij slechts zelden gezien. Het dieet van bosmuizen bestaat voor 80-90% uit zaden, en wordt aangevuld met dierlijk voedsel (vnl. insecten). Zaden van eik en beuk zijn zeer gewild, en bezaaiingen van deze twee boomsoorten zijn dan ook vaak tot mislukken gedoemd door toedoen van bosmuizen, tenzij het zaad is voorbehandeld.

Tijdens de zaadval fourageren bosmuizen actief op eikels. Het grootste deel van de gevonden eikels wordt niet meteen opgegeten, maar verstopt in kleine groep-

jes in de bosbodem, meestal op de grens tussen minerale bodem en de humuslaag. Gedurende de winter en voorjaar worden deze voorraden aangesproken. Hoewel het overgrote deel van de verstopte eikels uiteindelijk wordt opgegeten, speelt de bosmuis een cruciale rol in de verjonging van de eik binnen het bos. Door eikels te verstopten in de bosbodem worden deze onttrokken aan andere zaadeters, zoals reeën, herten, zwijnen, houtduiven, gaaien, enz. Bovendien zijn de kiemkansen van de eikels die op de bosbodem achterblijven zeer klein vanwege het gevaar voor uitdroging en bevriezing. De verjonging van de eik kan dus gunstig worden

beïnvloed via een actief muizenbeheer.

Tijdens het voortplantingsseizoen (maart-oktober) leven bosmuizen solitair. In de winter vormen zij kleine groepjes om gezamenlijk te overwinteren. De bosmuis op de foto overwinterde met vier soortgenoten in een kast van een veldstation in het Nationaal Park De Hoge Veluwe. In alle hoeken van het gebouw hadden zij hoopjes beukennoten bijeen gebracht tot een gemeenschappelijke voedselvoorraad.

Jan den Ouden, sectie bosbouw,
LUW